

Kl. 13:48

Kl. 13:50

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Benny Engelbrecht, at der er brugt umådelig mange kræfter i Økonomi- og Erhvervsministeriet, bl.a. i en dialog med Europa-Kommissionen, på at finde ud af, hvordan vi gør det her, så det er i overensstemmelse med EU-reglerne, og så vi samtidig kan opretholde det forbud, der er i Danmark i dag. Det er vores overbevisning, at den måde, hvorpå lovforslaget er formuleret, gør, at vi med sikkerhed kan sige, at vi også overholder EU-lovgivningen, men samtidig har det for øje, at vi altså har den hensigt, at vi ønsker at fastholde et forbud mod anvendelse af rabatkuponer i Danmark.

Jeg vil sige til hr. Benny Engelbrecht, at hvis der under udvalgsbehandlingen bliver spørgsmål, der skal vendes, for jeg ved, at der er kommet en række henvendelser her til sidst om formuleringer og andet, så har jeg kun én interesse, og det er, at formuleringer og alting bliver så klart som overhovedet muligt, for den politiske målsætning er vi hundrede procent enig i.

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Ændring af 300-timers-reglen for ægtepar).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 28.01.2009).

Kl. 13:50

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Fru Louise Schack Elholm.

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Dette lovforslag indeholder en skærpelse af 300-timers-reglen til en 450-timers-regel. Det betyder, at kontanthjælpsmodtagere i gennemsnit skal arbejde 5 timer om ugen fordelt over 2 år for at være berettiget til kontanthjælp. Med den gældende 300-timers-regel skal de arbejde 3 timer om ugen for at være berettiget til kontanthjælp. Hvis den pågældende har et fuldtidsarbejde, skal han arbejde 3 måneder fordelt på de 2 år for at være berettiget til kontanthjælp. Det er altså ikke et urealistisk krav at stille til mennesker, der skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det må kunne forventes, at arbejdsparate mennesker kan opfylde disse krav.

Lovforslaget indskærper samtidig, at begge ægtefæller skal opfylde kravene, for at begge ægtefæller er berettiget til kontanthjælp. Det betyder, at alle, som er på kontanthjælp, og som er vurderet egnede til at arbejde, minimum skal yde 450 timers arbejde på 2 år.

Det må være et mål for alle at være en aktiv del af samfundet. Det er en uheldig situation at stå uden for arbejdsmarkedet og uden for samfundet i det hele taget. At komme i beskæftigelse er en god måde at blive en del af samfundet på. Ved at være i beskæftigelse får man en berøringsflade med andre mennesker. Man har et ansvar at stå op til hver dag, og man får brugt det danske sprog. Det kan have stor betydning for selvværdet at have et job.

En SFI-undersøgelse har vist, at 300-timers-reglen virker. Mange er kommet i arbejde som følge af reglen, og det er netop det, der er formålet med reglen. 300-timers-reglen er en løftestang, der skal løfte folk fra arbejdsløshed og over i beskæftigelse. SFI's undersøgelse viser, at 66 pct. af de frakendte har reageret som følge af frakendelsen, og de er enten i beskæftigelse, under uddannelse eller lignende. I alt 33 pct. har fået et arbejde.

Skærpelsen af reglerne til at gælde begge ægtefæller kan hjælpe kvinder ud på arbejdsmarkedet. Det giver kvinder, der har svært ved at overtale deres mænd til at lade dem komme ud på arbejdsmarkedet, en god argumentation. Vi vil hjælpe kvinderne med at komme ud på arbejdsmarkedet, og det hjælper kvinderne til at være deres mænd mere ligeværdige. Som kvinde synes jeg, det vil være fantastisk, hvis vi kan få flere kvinder ud på arbejdsmarkedet og de kan blive en aktiv del af det danske samfund. Vi

kan ikke leve med, at nogle kvinder bliver holdt mere eller mindre frivilligt uden for samfundet og uden for arbejdsmarkedet i det hele taget. Vi har en forpligtigelse til at få kvinderne ud på arbejdsmarkedet.

En rapport fra Anvendt KommunalForskning har vist, at nogle indvandrerkvinder har kunnet bruge 300-timers-reglen som en argumentation over for deres mænd, så de kunne komme i beskæftigelse. Reglen virker altså. Venstre mener, at det er positivt, at lovforslaget indskærper, at kravene skal opfyldes af begge ægtefæller. Det er netop gennem deltagelse på arbejdsmarkedet, at isolation fra det øvrige samfund undgås, og det er ønskeligt, at alle er en del af det danske samfund.

Der kan være tilfælde, hvor ægteparret vælger, at den ene skal stå uden for arbejdsmarkedet, men det er ikke samfundets opgave at forsøge dem, der vælger at stå uden for samfundet. Kontanthjælp er en støtte til dem, der er blevet arbejdsløse, men som er klar til at få et nyt job. Kontanthjælp er ikke en gavebod. Det er noget, som forudsætter, at man er aktiv. Det er et sikkerhedsnet under de ledige. I Danmark kan man ikke bare vælge at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, mens man er i den erhvervsaktive alder, og forvente, at samfundet forsørger en. Vi skal ikke opfordre til isolation fra samfundet, men til deltagelse i samfundet. Derfor er det vigtigt at få flest mulige ud på arbejdsmarkedet. Her har 300-timers-reglen vist sig at være eminent effektiv. Intet andet redskab kan i den grad få ledige i arbejde.

Venstre støtter derfor lovforslaget.

Kl. 13:54

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Jeg beder ordføreren om at blive stående. Der er foreløbig følgende, der har meldt sig for korte bemærkninger: Fru Özlem Sara Cecic, fru Line Barfod, hr. Lennart Damsbo-Andersen, hr. Thomas Adelskov og hr. Morten Østergaard, og det er altså først fru Özlem Sara Cecic (*udtaler ikke efternavnet helt korrekt*).

Kl. 13:55

Özlem Sara Cecic (SF):

Jeg hedder Cecic (*udtaler det omhyggeligt*). (*Første næstformand (Svend Auken): Det var også det, jeg prøvede at sige.*) Ja.

Jeg har aldrig før hørt en tale med så mange faktuelle fejl, med så mange påstande, med så mange fordomme. Jeg er fuldstændig rystet over at høre en ordfører sige, at 300-timers-reglen kan bruges som et redskab til at overtale deres

mænd. Altså, er der en undersøgelse, der viser det? Er der en undersøgelse, der viser, at de her kvinder bare ikke vil ud på arbejdsmarkedet, eller at de her mænd enormt gerne vil undertrykke deres kvinder og derfor beholder dem derhjemme, at det bare er fantastisk med et liv i fattigdom, hvor man ikke har råd til at betale husleje, hvor man ikke har råd til at betale for tre måltider sund mad til sine børn, fordi regeringen systematisk med de her love er med til at skabe et Danmark, hvor der er nogle mennesker, som er uden for det her samfund?

Det her handler – nu må jeg ikke bande – overhovedet ikke om, at man vil inkludere. Det her handler udelukkende om eksklusion.

Kl. 13:56

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er rigtig glad for, at ordføreren spørger til den undersøgelse. Det er Anvendt KommunalForskning, der har lavet en undersøgelse, der viser, at der er grupper af kvinder – det er ikke alle – som har brugt den som en god argumentation for at komme ud på arbejdsmarkedet, og det er jo netop det, vi ønsker. Vi ønsker, at alle er en del af samfundet, at alle har mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet. Så jeg kan jo kun synes, at det er utrolig positivt, at den kan bruges på den her måde. Jeg synes da, det er dejligt, at vi kan hjælpe kvinderne.

Kl. 13:57

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Özlem Sara Cecic for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Özlem Sara Cecic (SF):

Man vil ikke hjælpe kvinderne. Altså, jeg synes, at man skal kalde en spade for en spade. Hvis man rigtig gerne ville hjælpe de her kvinder, så spurgte man først og fremmest: Hvad er det, der gør, at de står uden for arbejdsmarkedet? Er det en sindslidelse? Er det, fordi der er lange ventetider til en behandling? Er det, fordi der er en fysisk lidelse? Er det fattigdom? Er der nogen traumer med fra hjemlandet?

Det her handler om, at man gerne vil skabe fattigdom, at man gerne vil skabe et underdanmark. Når ordføreren henviser til en SFI-rapport, som viser, at det her er noget, der virker, og at det selvfølgelig er de her regler, der er med til, at de her kvinder kommer ud på arbejdsmarkedet, så er det simpelt hen ikke rigtigt. Tænk at påstå det! Regeringen har jo bedt SFI om ikke at

undersøge lige præcis den del af det. Det blev også sagt i »Orientering« i radioen, hvor de, der har lavet undersøgelsen, klart og tydeligt sagde, at regeringen havde frabedt sig de informationer. Så hvorfor er det så, at man står og bilder den danske befolkning noget andet ind?

Kl. 13:58

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Louise Schack Elholm (V):

Jeg tror, at ordføreren har misforstået det. Jeg sagde ikke SFI, jeg sagde AKF, Anvendt KommunalForskning. Det er dem, der har lavet en undersøgelse på det her område, og det er dem, jeg citerer. Jeg vil gerne sige det igen: De forklarer, at 300-timers-reglen kan blive brugt som en argumentation for visse kvinder over for deres mænd, så de kan komme ud på arbejdsmarkedet, og det kan jeg kun synes er positivt. Altså, jeg er ikke typen, der har lyst til at lænke kvinderne til kødgryderne. Vi er nødt til at prøve at hjælpe dem.

Jeg kan så i øvrigt oplyse, at ved sygdom trækkes det fra, så indgår det ikke i de 2 år.

Kl. 13:58

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Line Barfod (EL):

Jamen det er virkelig uhyrligt at høre på.

Hvis man gerne vil have folk i arbejde, så skaf nogle job. Det store og voldsomt stigende problem for rigtig mange i øjeblikket er, at der mangler arbejdspladser, så skaf nogle arbejdspladser i stedet for at tvinge syge mennesker til at gå på arbejde og i stedet for at sende familier med børn ud i ekstrem fattigdom.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at man ikke tør sige tingene ligeud i stedet for at begynde at sige, at det skal handle om ligestilling. Hvis der er noget, det her ikke fremmer, så er det da ligestillingen. På papiret er vi alle sammen interesserede i at fremme ligestilling, men regeringen gør reelt ikke en pind. Det her går den stik modsatte vej.

Og endelig: At opleve fattigdom og opleve, at man overhovedet ikke har overskud til så meget som at købe tre måltider mad til sine børn hver dag, fremmer altså ikke, at kvinderne får et overskud, der gør, at de bliver i stand til at påtage sig et arbejde, og det fremmer slet ikke, at vi får skabt flere arbejdspladser.

Kl. 13:59

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:59

Louise Schack Elholm (V):

Det er jo dejligt, at man kan referere til SFI-undersøgelsen, der viser, at det rent faktisk er muligt for dem, der går ud og forsøger på det, at få et arbejde. En tredjedel af alle dem, der er blevet frakendt deres kontanthjælp, kommer ud og får et arbejde, og jeg synes da, det er utrolig positivt, at de kan komme ud og få et arbejde, for det viser jo, at de er interesserede i det og gerne vil, og at de bliver en del af det danske samfund. 300-timers-reglen fungerer, og det er jo fantastisk godt.

Kl. 14:00

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:00

Line Barfod (EL):

Jeg vil kraftigt anbefale ordføreren at komme en tur ud i virkeligheden og prøve at snakke med nogle af de mennesker, der arbejder på området, bl.a. socialrådgiverne, der i dag advarer kraftigt imod det her, og som klart siger, at 300-timersreglen absolut ikke på nogen som helst måde har en dokumenteret virkning, bortset fra at mennesker kommer til at leve i fattigdom. Det siger Rådet for Socialt Udsatte også, og det er jo regeringens eget nedsatte råd, der skal varetage de socialt udsattes interesser.

Når man sender folk ud i fattigdom, som man gør her, er det jo ikke kun arbejdsløse, der er fuldstændig arbejdsmarkedsparete. Det er også mennesker, der har brug for socialhjælp. Jeg har tidligere hørt fra andre ordførere fra de borgerlige partier, at man ikke er klar over, at kontanthjælpen er en socialhjælp, men det er den altså, og vi har ikke andre sociale ydelser. En del af de mennesker, man sender ud her, og som man pisser og fratager de penge, der skulle bruges til mad, er altså mennesker, der ikke er i stand til arbejde, og jeg forstår simpelt hen ikke, at ordføreren ikke bruger bare et minimum af tid på at prøve at sætte sig ind i, hvad det er for nogle mennesker, vi snakker om, og prøver at komme ud og snakke med nogle af dem.

Kl. 14:01

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:01

Louise Schack Elholm (V):

Jamen det er jo heldigvis sådan, at det, vi gerne vil, er at få folk til at være en del af samfundet, og derfor stiller vi krav til dem om, at de skal være en del af samfundet, og at de skal gøre en indsats for at være en del af samfundet. Det er netop det, vi gør her, og det virker, det viser undersøgelsen jo. Det er sådan, at en tredjedel af dem er kommet i arbejde som følge af 300-timers-reglen, og det er da en fantastisk succes.

Kl. 14:01

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg vil sådan set godt tage fat i den del af ordførerens tale, der handlede om, at det er vigtigt, at folk, der bor i Danmark, bliver en del af arbejdsmarkedet og bliver inkluderet i samfundet. Ordføreren sagde også, at det, at man kommer ud og får et arbejde, er en måde, hvorpå man kan blive en del af det danske samfund og leve i det, uanset hvilken baggrund man nu har.

Det, der så undrer mig, er, at ordføreren er så begejstret for det her forslag. Når man kigger på, hvordan 300-timers-reglen har virket, er det jo ganske rigtigt, at 33 pct. har fået et arbejde. Men resten har jo ikke fået noget arbejde, og rettingerne i forhold til at komme ud på arbejdsmarkedet og i hvert fald den måde, man hjælper folk på, er taget fuldstændig fra dem. Man vil gerne have, at de kommer ind på arbejdsmarkedet, men samtidig gør man det med lovforslaget her endnu sværere for dem, fordi man tager rettighederne til uddannelse og aktivering fra dem, der bliver ramt af det her. Synes ordføreren ikke, det er lige bagvendt og modsat af det, som ordføreren selv siger?

Kl. 14:02

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:02

Louise Schack Elholm (V):

Jeg må desværre rette ordføreren, for det er ikke rigtigt, at de bare er blevet frataget rettighederne. F.eks. har 15 pct. igen kvalificeret sig til kontanthjælp, enten fordi de har været ude og optjene retten til det, eller fordi de er blevet revurderet, og man har fundet ud af at placere dem i en anden gruppe. Det er altså ikke rigtigt at sige, at resten bare står uden noget som helst, det er absolut ikke rigtigt.

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Så kunne jeg godt tænke mig at følge op og spørge, hvad ordføreren så mener, der skal ske med de sidste 50 pct., som ikke er kommet tilbage på arbejdsmarkedet og heller ikke har ret til uddannelse og ikke har ret til aktivering. Efter hvad man kan læse ud af SFI-rapporten, har de sandsynligvis aldrig nogen sinde lært dansk, og de har i hvert fald ikke taget nogen erhvervsuddannelse, hverken i Danmark eller i udlandet. Hvordan forestiller ordføreren sig, at de kan komme ind på arbejdsmarkedet og få et job, nu hvor alle i øvrigt bliver ledige?

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:03

Louise Schack Elholm (V):

Jeg synes, det er utrolig positivt, at 66 pct. er kommet videre som følge af det her, har fået et arbejde, er kommet i uddannelse, igen er blevet kvalificeret til kontanthjælp. De har rent faktisk ageret på det her, det synes jeg er utrolig positivt, og jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi ikke bare siger: Jamen I skal bare blive stående derude, vi har ikke brug for jer. Vi har brug for alle her i samfundet, alle skal være en del af det.

Kl. 14:04

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Thomas Adelskov for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Thomas Adelskov (S):

Nu er der jo flere ordførere, der har udtrykt forbavelse og chok over at høre Venstres ordfører her i salen i dag. Jeg bliver desværre nødt til at sige, at jeg hverken er forbavset eller chokeret. Det er sådan set den samme sang, vi desværre har hørt fra Venstres side mange gange.

Jeg kan forstå, at Venstre mener, at 300-timers-reglen har fået mennesker i arbejde. Jeg troede, at det var højkonjunkturen, der havde fået mennesker i arbejde, men jeg skal huske til en senere debat med beskæftigelsesministeren, at det altså ikke er den økonomiske politik, det er ikke højkonjunkturen, men det er 300-timers-reglen.

Nu kan jeg så forstå, at man har regnet sig frem til, at hvis man skærper 300-timers-reglen, må der være endnu flere, der kommer i arbejde.

Spørgsmålet er, om Venstre tror, at folk går ud og finder et arbejde, hvis man tager dagpengene og kontanthjælpen fra dem. Er det det, der er teorien, altså at bare man gør folk fattige, tager pengene – den offentlige forsørgelse, den hjælp, de har til deres familier og til deres husleje – fra dem, skal de nok gå ud og finde et arbejde? For så er spørgsmålet: Hvorfor er det så ikke et forslag fra Venstre at fjerne al offentlig overførsel, for så går folk jo bare ud og finder et arbejde?

Kl. 14:05

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:05

Louise Schack Elholm (V):

Man må sige, at det her har virket – folk går ud og får et arbejde. Og det er så utrolig vigtigt, at folk bliver en del af samfundet, at de får en aktiv tilværelse, og det er der altså rigtig, rigtig mange mennesker der har fået. Så jeg synes da, at det er positivt, at vi laver den her 450-timers-regel, utrolig positivt. Og det er positivt, at vi får det til at gælde for begge ægtefæller i et ægteskab, så man ikke bare parkerer den ene på sidelinjen, men siger, at alle skal være en del af samfundet.

Kl. 14:05

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Thomas Adelskov.

Kl. 14:05

Thomas Adelskov (S):

Jeg har godt hørt, at ordføreren mener, at det her er sådan noget, kvinderne kan bruge derhjemme til at overbevise deres mænd om, at de har ret til at gå ud og få et arbejde. Så ville jeg bare komme med et andet forslag, det kan man så overveje i Venstre. Det kunne også være, at man nu sagde til dem, der var ledige, og som kunne tage et arbejde: Du skal tage det her arbejde, ellers får du ikke kontanthjælp. Sådan er reglerne nemlig i dag. Kunne det måske også få de kvinder til at kunne få forhandlet med deres mænd derhjemme, at de ikke kunne få kontanthjælp, hvis de sagde nej til arbejdet eller aktivering?

Det, der er problemet, er, at Venstre rent faktisk med det her forslag forfølger en tankegang, der går ud på, at bare man tager pengene fra folk, tvinger man dem til at finde et arbejde. Der er rent faktisk nogle – og det ved vi jo, det er alle dem, der er i matchgruppe 4 – der er vurderet som så langt fra arbejdsmarkedet, at de ikke kan passe et ordinært job eller få ordinær beskæftigelse. Man kunne i stedet give dem noget uddannelse og noget opkvalificering, eller give dem et jobtilbud, som de kan passe. Men hvis de

siger nej til det, skal de selvfølgelig ikke have kontanthjælp. Det vil Socialdemokraterne gerne bakke op, det er vi overhovedet ikke i tvivl om, det har vi ingen problemer med.

Men det der med at tage en stor gruppe mennesker og bare tage pengene fra dem og tro, at de så går ud og finder sig et arbejde nu, hvor konjunkturerne vender og man samtidig skærper de regler – det er simpelt hen usmageligt.

Kl. 14:07

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Louise Schack Elholm (V):

Det er utrolig vigtigt, at man er opmærksom på, hvordan samfundet fungerer, og det er utrolig vigtigt, at man er opmærksom på at få de ledige ud i beskæftigelse. Jeg kan høre, at ordføreren giver mig ret i, at vi skal have ledige i beskæftigelse. Derfor synes jeg også, at det er positivt at se, at der er en regel, der er så effektiv.

Jeg kender ikke til andre regler, der er så effektive som den her, og det synes jeg man skal notere sig. Det er altså helt essentielt, at vi får folk i beskæftigelse, fordi det er en måde at komme ind i samfundet på, og det er efter min mening den bedste måde at komme ind i samfundet og blive en del af samfundet på.

Kl. 14:07

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Morten Østergaard (RV):

Når man hørte fru Louise Schack Elholms tale, kunne man selvfølgelig få det indtryk, at man i Danmark bare kan få kontanthjælp, hvis man har lyst, og at det kun er, efter man har indført 300-timers-reglen og nu udvider den, at der er blevet ryddet op i det. Men sandheden er jo, at ingen kan få kontanthjælp, hvis ikke de står til rådighed for arbejdsmarkedet. Så hvis ikke alle de mennesker, fru Louise Schack Elholm taler om, har stået til rådighed for arbejdsmarkedet, har de faktisk ikke været berettiget til kontanthjælp, fuldstændig uanset den her regel.

Det, den her regel går ud på, og det, som nu udvides, er, at man skal gøre sig fortjent til at få kontanthjælp, og det er en nyskabelse i dansk socialpolitik, at vi ikke har et sikkerhedsnet, der gælder alle. Så vil jeg bare spørge: Er det ikke korrekt, at når 34 pct. af de frakendte havner hjemme i køkkenerne uden nogen form for kontakt til det omkringliggende samfund, har det

den stik modsatte effekt end det, fru Louise Schack Elholm taler om? Så er det blevet en enkeltbillet for kvinder ud af samfundet, tilbage til kødgryderne, i stedet for ind på arbejdsmarkedet, fordi kontanthjælpen sørgede for, at de skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Kl. 14:08

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:08

Louise Schack Elholm (V):

Jeg synes netop, at det er vigtigt at slå fast her, at de skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, som ordføreren så rigtigt sagde. Og det er jo netop derfor, at de ikke skulle have noget problem med at opfylde reglen. For hvis de står til rådighed for arbejdsmarkedet, burde det være muligt over 2 år at komme til at arbejde 450 timer, så længe man er arbejdsparat og er inden for de rammer, altså ikke er syg eller på barselorlov. Det er jo det, som det her gælder om. Derfor kan jeg ikke se noget problem i det.

Kl. 14:09

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:09

Morten Østergaard (RV):

Det er bare lidt ærgerligt at diskutere på sådan et halvt oplyst grundlag.

Det her gælder bl.a. også folk i matchgruppe 4, som pr. definition ikke er arbejdsmarkedsparete. Det er derfor, at de er i matchgruppe 4. Fru Louise Schack Elholm kan jo ikke løbe fra, at det her er et kvindefjendsk forslag, for fra at have kontakt til samfundet med krav om enten via opkvalificering, virksomhedspraktik eller i det mindste jobsøgning at stå til rådighed, har vi nu ingen kontakt med den tredjedel af de frakendte, som er havnet hjemme i køkkenet. Vi har ingen krav at stille til dem.

Så vil jeg bare spørge: Hvad er det fru Louise Schack Elholm glæder sig mest over? Er det, at 20 pct. af de frakendte inden for de sidste 3 måneder har undladt at betale husleje? Eller er det en større jubel over, at 57 pct. har måttet låne penge af venner og familie for at få tingene til at hænge sammen? Hvad er jublen størst over i Venstre? Er det over, at man skal ud at låne penge, eller er det over, at man ikke kan betale husleje? For det er effekten af den her regel.

Kl. 14:10

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren for en kort bemærkning.

Louise Schack Elholm (V):

Det er netop derfor, at det her lovforslag er rigtig godt. Vi stiller netop også krav til dem, der står hjemme ved kødgryderne, så de ikke bare bliver låst fast der. De er nødt til at komme i aktivitet for at kunne få kontanthjælpen.

Sådan som det har været indtil nu, har man tolket det sådan, at det bare var den ene, der skulle i arbejde, og dermed kunne den anden bare blive parkeret derhjemme. Det nytter ikke noget. Vi skal have alle i arbejde, ikke kun halvdelen af befolkningen, eller hvor meget det bliver til.

Kl. 14:10

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, så det er hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Lad mig sige det klart og tydeligt: Socialdemokraterne er imod denne lov. Hvordan kan nogen ved sine fulde fem tro, at når nu en 300-timers-regel ikke virker, bliver det bedre, hvis et flertal i Folketinget giver en større dosis af samme medicin og indfører en 450-timers-regel? Ministeren bryster sig af, at over 30 pct. af dem, der er berørt af 300-timers-reglen, er kommet i beskæftigelse. Men er det ikke bare et udslag af et arbejdsmarked, hvor der var højkonjunktur, og af regeringens indsats »Ny chance til alle«? Hvordan ser den virkelighed ud nu, hvor fyresedlerne flyger om ørerne på folk ude i virksomhederne, og hvor en ny chance er blevet til ingen chance?

Det er en statistisk løgn, når regeringen hæver, at 300-timers-reglen har været en succes. Regeringen læser SFI-rapporten, som fanden læser bibelen. Hvad blev der af de 70 pct., der ikke kom i arbejde? Og hvad bliver der af alle dem, der rammes af 450-timers-reglen? Hører det ikke med til billedet, at det typisk er personer med meget lidt eller ingen skolegang og meget dårlige danskundskaber? 95 pct. af de personer, der er blevet frakendt kontanthjælpen på grund af 300-timers-reglen, er faktisk ikke født i Danmark, og heraf udgør kvinder 70 pct.

Det, der er galt med 300-timers-reglen og med 450-timers-reglen, er, at den rammer svage ledige, specielt personer af anden etnisk herkomst, der ikke har mulighed for at opfylde kravet om ordinært arbejde, og som heller ikke har fået en reel chance.

I Socialdemokratiet er vi optaget af, at alle, der kan, skal have en chance på det danske arbejdsmarked. Vi mener også, at mennesker, der siger nej til et job eller til aktivering, ikke skal have dagpenge eller kontanthjælp, men at opstille kunstige krav til svage mennesker, der ikke kan opfylde beskæftigelseskravet, er fuldstændig uacceptabelt. Vi er optaget af, at alle, uanset etnisk baggrund, kan fungere i og bidrage til det danske samfund, og en af forudsætningerne er, at man har mulighed for at uddanne sig og få et arbejde. 450-timers-reglen har den stik modsatte virkning, den fører til isolation og fattigdom i de berørte familier, og ikke nok med det, for forsørgelsesgrundlaget bliver fjernet og alle rettigheder til uddannelse og aktivering bliver også fjernet. Helt ærligt: Hvad er den dybere mening?

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan den udstødelse fører til mere og bedre integration.

Dansk Flygtningehjælp påpeger netop, at forslaget er problematisk for den videre integrationsproces. De konstaterer også, at øget fattigdom vil føre til yderligere marginalisering og vanskeligere integrationsvilkår. Og hvordan forestiller ministeren sig, at svage ledige i den nuværende beskæftigelsessituation skal kunne få 450 timers arbejde? Og hvor mange vil i øvrigt blive berørt? Ministeren angiver, at der vil være en besparelse på 6,2 mio. kr. Hvor mange personer er det?

Effekten af denne lov stopper jo ikke ved de berørte voksne. Rådet for Etniske Minoriteter citerer den tidligere integrationsminister, Rikke Hvilshøj, som sagde: Integrerer vi en kvinde, integrerer vi en hel familie. Omvendt betyder det jo også, at ekskluderer en kvinde, ekskluderer vi en hel familie. Børnene og de næste generationer bliver de store tabere. Ifølge Institut for Menneskerettigheder lever der i dag 59.000 børn i fattigdom, og det tal kan kun øges ved indførelsen af 450-timers-reglen. Alle eksperterne peger på, at mulighederne for at bryde den negative sociale arv bliver mangefold sværere at finde.

I Socialdemokratiet mener vi, at det er en helt anden medicin, der skal til. Først og fremmest skal der uddannelse og aktivering til i et omfang og af en kvalitet, der sikrer, at der er reel mulighed for, at den ledige på kontanthjælp kan komme ud på arbejdsmarkedet. Og så sker der jo ikke noget ved, at vi en gang imellem lukker vinduet op og lytter til nogle af de kloge ord, der kommer ude fra den anden side af murene her på Christiansborg, f.eks. HK's nyligt fremsatte forslag om både ret og pligt til beskæftigelse og

integration, eller undersøgelsen i København, der viser, at der rent faktisk er 14.000 familieforsørgede nydanske kvinder i den erhvervsaktive alder, og at langt de fleste af dem er interesseret i at komme ud på arbejdsmarkedet.

Hvis vi mener noget med alle de fine ord om integration og om, at der er brug for alle, skal vi lovgive, så vi inkluderer, og ikke lovgive, så vi ekskluderer, sådan som regeringen og Dansk Folkeparti er godt i gang med det her lovforslag. Det er et uskønt lovforslag, og vi stemmer imod det.

Kl. 14:15

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 14:15

Louise Schack Elholm (V):

Det kan nogle gange være svært at finde ud af, hvad Socialdemokraterne mener. Man må sige, at på det her område har det også været lidt vævende.

Tilbage i 2005 udtalte formanden for Socialdemokraterne: Tag integrationsaftalen. Det må jeg bare sige. Jeg synes, den er rigtig god. Vi har ikke skrevet under på regeringens integrationspolitik. Det er vores eget forslag at afskaffe den såkaldte forklædelse for indvandrerkvinder. Det er vores fingeraftryk.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvordan kan det være, at man mener et det ene øjeblik og noget andet i det næste øjeblik – man mener, at man hjælper indvandrerkvinderne, men i næste øjeblik forsvinder argumentationen? Det, som Socialdemokraterne siger er deres fingeraftryk, er stort set det, som de nu er imod. Hvad er baggrunden for det?

Kl. 14:16

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det er såmænd ikke spor vanskeligt. Vi er jo sådan indrettet i Socialdemokratiet, at vi i hvert fald en gang imellem lytter til, hvad der sker ude på den anden side af murene.

Netop i den her situation og i forbindelse med det her forslag, som vi ganske rigtigt selv var med på, kan vi jo se af de undersøgelser, der er, at det ikke virker efter hensigten. Det, man troede der fik folk ud på arbejdsmarkedet, så man fik forbedret integrationen, virker netop modsat. Folk bliver fattigere, og de bliver ud-

stødt af samfundet. Derfor er vi imod og ønsker det afskaffet.

Kl. 14:16

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Louise Schack Elholm (V):

Jeg kan bare undre mig, for det drejer sig jo om en generel argumentation, med hensyn til om man nu mener, at man kan prøve at opfordre kvinder til at komme ud på arbejdsmarkedet, ved at man giver dem et økonomisk incitament, eller om man mener, at det ikke virker.

Hvis man ser på, hvad Anvendt Kommunal-Forskning har fundet ud af, viser det jo, at kvinderne kan bruge det her som en løftestang til at komme ud på arbejdsmarkedet. Hvad er der så galt ved at hjælpe kvinderne med at få et argument for at komme ud på arbejdsmarkedet?

Kl. 14:17

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Der er såmænd ikke noget galt med at give dem et argument. Det skal bare være et argument, der er i orden.

Som det er blevet nævnt tidligere i dag, er det jo også sådan – det går vi i hvert fald ind for – at man godt kan stille krav til folk, der er på kontanthjælp, til folk, der er ledige. Så må det jo være sådan, at de har et valg.

I den her situation har de ikke et valg, der skal de gå ud og tage et arbejde. Det må jo være sådan – det siger vi i hvert fald – at hvis man siger nej til uddannelse, aktivering eller job, skal man selvfølgelig ikke have sin kontanthjælp. Men det er jo ikke det, der er spørgsmålet her. Der fratages man kontanthjælpen, fordi man ikke har taget et arbejde, men man har ikke fået et tilbud, som man kan bruge. Derfor går vi ikke ind for forslaget.

Kl. 14:17

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og så er den næste ordfører hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Lovforslaget, vi nu behandler, er en opstramning af den tidligere lov om et 300-timers-beskæftigelseskrav for at få ret til kontanthjælp.

Det er også – hvad skal man sige? – en aftale mellem Dansk Folkeparti og regeringen i forbindelse med Metocksagen, der florerede sidste efterår. Det har aldrig været Dansk Folkepartis mening, at man skal kunne indrette sig på at fravælge arbejde og dermed gå hjemme. 450-timers-reglen modvirker det. Hvis man vil have kontanthjælp, skal man også vise, at man er interesseret i at komme i arbejde. Det er også med til at gøre det uinteressant at komme til Danmark alene af økonomiske årsager, i modsætning til hvordan det har været de tidligere år.

Lovforslaget betyder, at 300-timers-reglen ændres til et 450-timers-beskæftigelseskrav for ægtefæller, og det betyder, at de for at bevare retten til kontanthjælp skal arbejde i ustøttet beskæftigelse 450 timer i en periode, der strækker sig over 2 år. Det svarer til 3 måneders fuldtidsbeskæftigelse i løbet af de 2 år eller 20 timer om måneden eller 5 timer om ugen. Det burde være muligt at skaffe det antal timer.

Samtidig er der undtagelsesregler. Det er der, når den ene er på folkepension, førtidspension, SU, orlovsydelse, efterløn eller fleksydelse. Ægtepar, hvor den ene går på kontanthjælp, er ikke omfattet af 450-timers reglen.

Der er også lavet egentlige overgangsregler, så dem, der allerede opfylder 300-timers-kravet, ikke skal i gang med at optjene yderligere for at opfylde kravet før periodens udløb, ligesom dem, der har mistet retten til kontanthjælp, kan optjene 300 timer inden den 30. juni 2011 og dermed bevare retten til kontanthjælp.

Som sagt er det en aftale fra sidste år i forbindelse med Metockdommen, og Dansk Folkeparti kan støtte forslaget.

Kl. 14:20

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Der er flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Thomas Adelskov.

Kl. 14:20

Thomas Adelskov (S):

Der er jo ikke nogen tvivl om, her og ved de tidligere debatter om de her regler, at det her har stor støtte i Dansk Folkeparti. Det får mig lidt til at overveje, om Dansk Folkeparti går med tanker om at indføre noget tilsvarende i andre sammenhænge. Selv om ledigheden selvfølgelig generelt er stigende, går Dansk Folkeparti så også med overvejelser om at stille et sådant beskæftigelseskrav til f.eks. de dagpengeforsikrede?

Nu har man lavet en aftale med regeringen om at give kommunerne hele ansvaret for be-

skæftigelsespolitikken, og der kan vi jo se, at flere og flere love bliver kørt sammen. Så kunne man forestille sig, at det var sådan, at Dansk Folkeparti også her ville komme med forslag om, at hvis man er dagpengeforsikret, skal man for at kunne få sine dagpenge også være ude at arbejde en vis del af tiden?

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det kan man ikke, og vi skal også lige huske på, at dengang 300-timers-reglen blev indført, var det ikke Dansk Folkepartis forslag, det var Socialdemokraternes forslag. At Socialdemokratiet så sprang fra forhandlingerne, og at vi så var så letsindige at lade det stå, som Socialdemokraterne havde fået med, skal jeg beklage. Men det var ikke Dansk Folkepartis forslag dengang, det var Socialdemokraternes forslag.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Thomas Adelskov for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Thomas Adelskov (S):

Nu er det jo Socialdemokraternes politik, at man skal give de ledige et arbejde, så de kan komme i beskæftigelse, eller at man skal give dem noget opkvalificering, noget uddannelse eller nogle aktiveringstilbud, sådan at de kan blive parate til at komme ud at arbejde. Det synes vi også man skulle gøre i stedet for at have den her 300-timers-regel.

Men jeg hørte ikke en argumentation for, hvorfor Dansk Folkeparti synes, at det er i orden, at man til kontanthjælpsmodtagere siger, at de skal arbejde for at få kontanthjælp, men at man ikke siger det samme til dagpengemodtagere. Jeg hørte bare, at ordføreren sagde nej. Jeg er sådan set enig i, at man ikke skal stille det krav til dagpengemodtagere. Det kunne vi aldrig finde på at gøre fra Socialdemokraternes side.

Men hvad angår den holdning, som Dansk Folkeparti lægger for dagen, om, at hvis man er kontanthjælpsmodtager, er man nok en snydepels, så prøver man nok at snyde systemet, vil jeg sige, at jeg bare skal minde ordføreren om, at den største gruppe af dem, som bliver ramt af 300-timers-reglen, og nu af 450-timers-reglen, faktisk er mennesker, som er visiteret til matchgruppe 4. Om dem kan vi sige, at de er så langt fra arbejdsmarkedet, at de ikke er i stand til at

varetage et fuldtidsjob, altså er man ikke i stand til at finde et fuldtidsjob til dem.

Kl. 14:22

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:22

Bent Bøgsted (DF):

Jamen Dansk Folkeparti kan da ikke finde på at komme med et forslag, der stiller de her krav til f.eks. dagpengemodtagere, som hr. Thomas Adelskov er inde på. Men det kan da godt være, at Socialdemokratiet kan finde på det på et eller andet tidspunkt. Det skal jeg ikke kunne sige noget om.

Jeg tror egentlig ikke, at jeg på noget tidspunkt har sagt, at kontanthjælpsmodtagere vil snyde på det her område. Det tror jeg egentlig ikke jeg nogen sinde har sagt. Så skal man selvfølgelig tilbage og kigge i alt, hvad man tidligere har sagt, men så vidt jeg husker, har jeg ikke sagt det.

Der er altså også undtagelser, som hr. Thomas Adelskov siger, hvis der er nogen, der ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet. Hvis de er syge og ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet, er de jo ikke omfattet af 450-timers-reglen.

Kl. 14:23

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Morten Østergaard (RV):

Det er så ikke rigtig, for de, der er i matchgruppe 4, er jo pr. definition ikke arbejdsmarkedspare; det er jo derfor, de er i matchgruppe 4. Så derfor er det jo simpelt hen forkert.

Jeg vil gerne spørge lidt ind til det her med, hvorfor det skal være en 450-timers-regel; hr. Bent Bøgsted var lige inde på det. Altså, det blev jo indført som en 300-timers-regel, og hvis man gerne vil have, at folk holder op med at betale husleje eller kommer hjem til kødgrøderne, hvad en tredjedel af dem, der har fået frakendt hjælpen, gør, så virker 300-timers reglen jo helt efter hensigten.

Det, jeg ikke forstår, er, hvorfor det skal være en 450-timers-regel. Jeg kan forstå, at det er noget med, at man er utilfreds med en EU-dom. Jeg kan bare ikke helt forstå, hvorfor landets kontanthjælpsmodtagere skal bære straffen for det.

Kl. 14:24

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:24

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er jo lige så meget for, at det ikke skal være attraktivt at komme til Danmark af økonomiske årsager. Hvis man kommer til Danmark som flygtning eller indvandrer, er det, fordi man gerne vil yde en indsats for Danmark. Så kigger man ikke på de sociale systemer; det er ikke derfor, man kommer til Danmark. Det er, fordi man ikke kan være i det land, man kommer fra.

Det er så rigtig nok, at der er kommet mange herop af en eller anden årsag. Det er ikke, fordi de ikke kan være i det land, de er kommet fra. Det vil sige, at der så må være andre årsager til, at de kommer herop – hvis ikke de vil ud på arbejdsmarkedet, vel at mærke.

Vi har ikke noget imod indvandrere og flygtninge, der kommer herop, hvis de er på arbejdsmarkedet og tilpasser sig det danske system.

Kl. 14:25

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstår, at der ikke er nogen speciel anledning til det her med 450 timer i stedet for 300 timer. Hvis man syntes, det skulle være 450 timer, kunne man jo have indført det fra starten.

Målsætningen må jo være, at man ligesom gerne vil styrke den her udvikling, hvor flere og flere bliver sat ud af deres egen bolig, fordi de ikke har råd til at betale husleje. Det er vel også derfor, at man så udvider målgruppen, for jeg kan huske dengang, forhandlingerne pågik. Der var det jo meget vigtigt for Dansk Folkeparti, at man havde nogle tal, der viste, at hvis man lavede det her med, at det var ægtefæller, hvor begge var på kontanthjælp, så ramte det primært indvandrerfamilier. Og det kunne man så leve med ud fra den argumentation, som hr. Bent Bøgsted har.

Men nu, hvor det ligesom er alle fattige familier, altså alle dem, hvor bare en af ægtefællerne er på kontanthjælp, kommer det til at ramme en langt bredere kreds. Er der noget, hr. Bent Bøgsted har overset der? For vi er med det forslag, der er lavet her, langt ude over bare indvandrede, som hr. Bent Bøgsted måske er ligeglad med. Det er jo en kæmpe udvidelse af målgruppen, et kæmpe hul i det sociale sikkerhedsnet i Danmark.

Kl. 14:26

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:26

Bent Bøgsted (DF):

Det, hr. Morten Østergaard siger, er jo netop et bevis på, at vi ikke forskelsbehandler.

Kl. 14:26

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Line Barfod (EL):

Det er jo ærlig snak at sige, at det her er betalingen for, at man ikke kunne gøre så meget ved EF-Domstolens afgørelse i den såkaldte Metock-sag, og at der derfor er endnu flere mennesker, der skal sendes ud i yderligere fattigdom.

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er en højst besynderlig form for studehandel at sige: Vi stemmer for finansloven, men der er lige en tunese, der skal spærres inde. Derfor er der altså en masse mennesker, der skal sendes ud i fattigdom. Der er børn, der måske i flere år kommer til at leve i fattigdom som betaling for, at Dansk Folkeparti ville stemme for en finanslov.

Synes hr. Bent Bøgsted selv, at det er en rimelig måde at føre politik på, at man siger: For at vi stemmer for finansloven, vil vi gerne sende nogle mennesker ud i fattigdom og have, at nogle børn skal leve i fattigdom?

Kl. 14:27

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, det er rimeligt at sige, at hvis man skal have ret til det sociale system, skal man også være klar til at yde en indsats ved enten at tage et arbejde eller ved at gå i gang med en uddannelse. Går man i gang med en uddannelse, hvor man kan få SU, er man jo fritaget fra reglerne. Så det drejer sig om, at de, der kommer til Danmark og vil yde en indsats for landet, enten går i gang med at tage en uddannelse, som de kan bruge her i Danmark, eller tager et af de job, som er ledige.

Vi ved godt, at der lige nu og her sker stor en stigning i arbejdsløsheden. Det er så det. Men det vender jo igen. Den her nedtur bliver ikke ved i evig tid. Den vender altså på et tidspunkt, og så bliver det noget nemmere igen at få job. Men der er stadig væk mange småjob, som man godt kan tage. Det kan være 1 time om ugen eller 2 timer om ugen.

Kl. 14:28

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Line Barfod (EL):

Nu har det altid været sådan i Danmark, at hvis man er i stand til at arbejde og modtager socialhjælp og bliver tilbudt et arbejde, skal man også tage imod det arbejde, for ellers mister man hele socialhjælpen.

Det, som her bliver indført, rammer nogle mennesker, som ikke har nogen mulighed for at få et normalt fuldtidsarbejde. Det er mennesker, som man har vurderet ikke er i stand til at klare et almindeligt arbejde. Det er mennesker, som er syge, som venter på at få en afklaring af, hvad der skal ske, om de er så permanent syge, at de skal have førtidspension, eller om der er en eller anden mulighed for, at de måske senere kan klare et fleksjob eller andet. Det er de mennesker, vi snakker om, som nu fratages indkomsten.

Mener hr. Bent Bøgsted, at det er rimeligt, at de her mennesker og deres børn – især deres børn, som der ikke stilles krav til, at de skal ud at arbejde, men som jo alligevel bliver ramt – skal sendes ud i fattigdom som betaling for, at Dansk Folkeparti ville stemme for finansloven?

Kl. 14:29

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, hvis de er så syge, at de ikke kan arbejde, er de jo undtaget fra reglen, så skal de jo ikke opfylde 450-timers-reglen.

Kl. 14:29

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg kan forstå – jeg har godt nok hørt det før – på hr. Bent Bøgsted, at det ikke skal være sjovt at komme til Danmark som indvandrer eller flygtning. Det er i hvert fald ikke nogen fornøjelsetur, og det tror jeg også at der er en del mennesker der har oplevet, i forbindelse med at de er blevet ramt af 300-timers-reglen. Det bliver så ikke etammerslag bedre, når der nu bliver indført en 450-timers-regel.

Det, som jeg godt kunne tænke mig at høre lidt om, er: Hr. Bøgsted er formentlig enig i, at folk skal arbejde, at folk skal have mulighed for at få et arbejde, at de skal have lov til og mulighed for at komme ind som en del af det danske arbejdsmarked. Hvordan kan hr. Bøgsted så sy-

nes, at det er lettere for de her mennesker at få et arbejde, når man, samtidig med at man fratager dem kontanthjælpen, på grund af at de ikke kan opfylde de 300 timer, også fratager dem retten til aktivering og uddannelse?

Kl. 14:30

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 14:30

Bent Bøgsted (DF):

Altså, man fratager dem jo ikke retten til aktivering og uddannelse. Hvis de viser over for kommunen, at de gerne vil i gang og er klar til at gøre en indsats, skal kommunen jo også give dem den hjælp, den kan give, i arbejdsmarkeds-systemet. Hvis de skal have noget aktivering for at kunne komme videre ud på arbejdsmarkedet, skal kommunen selvfølgelig give dem det. Så skal den ikke bare skubbe dem til side og sige, at det får de ikke. De skal have den hjælp, som der er behov for, til at komme videre. Det er det, som ligger ude hos kommunerne, og som de skal give.

Kl. 14:31

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Der er jo også rigtig god brug for, at folk bliver aktiveret og får uddannelse, så vidt jeg kan se i hvert fald. Ud af den glimrende rapport om 300-timers-reglen, der er lavet her, kan man jo se, at 50 pct. af dem, der er omfattet af den, taler rigtig dårligt eller overhovedet ikke forstår dansk. Cirka halvdelen har overhovedet ikke forstået, hvad det er, de bliver ramt af. De kan ikke læse de papirer, som de får. Det virker jo ikke, som om det er nogen specielt god, skal man sige, sagsbehandling i forhold til de mennesker, som bliver ramt af det her, og i forhold til deres familier, som det også er nævnt.

Mener hr. Bøgsted ikke, at når nu man slår så hårdt ned og siger 450 timer, bør man sørge for, at de mennesker, der bliver omfattet af det, også forstår, hvad det er, de bliver ramt af, at det ikke kommer som en tyv om natten eller det er som at blive kørt ned af en bil, men at man ved, hvad det er, man bliver ramt af, og også kan forholde sig til det, inden man bliver ramt?

Kl. 14:31

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Bent Bøgsted (DF):

Jo, men det, hr. Lennart Damsbo-Andersen siger, viser jo netop, hvor vigtigt det er, at de, der kommer til Danmark, har forstået, at de skal tilpasse sig det system og den kultur, som vi har i Danmark, den arbejdsmarkedskultur, vi har, hvor vigtigt det er, at man tilpasser sig det, når man kommer til Danmark, og ikke lever i sin egen lille verden. Jeg ved godt, at der er andre grupper end indvandrere, der bliver ramt, og det er netop, fordi man ikke gør forskel, når man laver en lovgivning.

Men altså, er man på kontanthjælp, skal man også være klar til at yde en indsats for at komme i arbejde, være klar til at tage imod de tilbud, der kommer. Som indvandrere er noget af det vigtigste, at man lærer dansk, at man lærer at forstå kulturen og acceptere den kultur, vi har i Danmark, at man lærer at tilpasse sig det arbejdsmarkedssystem, vi har, og den kultur, vi har på arbejdspladserne, og så finder ud af, at der ikke er særregler, når man kommer hertil. Så tilpasser man sig de regler, der er i Danmark.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekiç.

Kl. 14:33

Özlem Sara Cekiç (SF):

Nu sagde ordføreren, at det ikke skal være attraktivt at komme til Danmark. Jeg har rigtig meget brug for lige at høre ordførerens mening om de flygtninge, der flygter fra noget. Tror ordføreren, at de, når de sidder i flyet eller bliver transporteret i en lastbil sammen med flere hundrede andre flygtninge, som flygter fra krig, hvor deres brødre, søskende og børn er blevet dræbt, sidder med et landkort og tænker: Mmm, hvor skal jeg hen? Jeg tror, at jeg tager til Danmark, for der kan jeg blive rig.

Er det det, folk tænker, og er det derfor, at ordføreren for Dansk Folkeparti får behov for at markere partiets indflydelse på regeringen? Tænker de: Nu laver vi en regel, så det ikke hedder 300-timers-reglen, men 450-timers-reglen, for når de sidder i den lastbil og flygter fra noget og er på vej til Danmark, så skal det ikke være attraktivt for dem?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:33

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg skal ikke gøre mig klog på, hvad folk tænker, når de rejser til Danmark, og når de flygter fra det land, som de siger de flygter fra. Det skal jeg ikke gøre mig klog på. Der har jeg ikke mulighed for. Jeg kan ikke læse tanker. Kunne jeg det, så havde jeg nok en anden stilling.

Men der er mange årsager til, at de tager til et land. Jeg har f.eks. aldrig nogen sinde forstået, at hvis man flygter fra et land, så kan man, så snart man får opholdstilladelse i Danmark, tage på ferie i det land, man er flygtet fra. Det er ikke min opfattelse af en flygtning. En flygtning er en, der flygter fra et land, og så kan vedkommende ikke komme tilbage til det land, for så ville han eller hun blive forfulgt. Så kan man heller ikke tage på ferie dernede, så snart man har fået opholdstilladelse.

Det er min opfattelse af det, og jeg beklager, hvis ikke det er den opfattelse, spørgeren har.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekiç.

Kl. 14:34

Özlem Sara Cekiç (SF):

Den opfattelse er ekstremt virkelighedsfjern, men der er nok derfor en grund til, at ordføreren er medlem af Dansk Folkeparti og ikke et andet parti.

Ordføreren siger, at det jo er dansk kultur, at man skal tage et arbejde. Nu er mine forældre fra en anden kultur, men det er jo ikke sådan, at vi hjemme hos os er blevet opdraget til, at man bare ligger på den flade, og så er der et offentligt system, der forsørger en. Mange af dem, jeg omgås, har heller ikke den indstilling.

Handler det ikke også om sociale klasser? Handler det ikke også om, at man har en fysisk og en psykisk lidelse, der gør, at det for nogle mennesker er rigtig svært at komme ud på arbejdsmarkedet? Det kan godt være, at det er en selvfølge for undertegnede og for ordføreren, men der er nogle mennesker, som har det svært, og som er placeret i matchgruppe 4 og er for dårlige til at komme ud. Der er en gråzone. Det ved vi jo.

Det handler om, at vi skal hjælpe de mennesker så meget som muligt. Det handler om en håndsækning, i stedet for at vi skal straffe dem. Hvad ønsker vi for deres børn? Hvad ønsker ordføreren for deres børn? At de skal være gode borgere, eller at de skal marginaliseres og fuld-

stændig skubbes ud af samfundet på grund af fattigdom?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:36

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at jeg godt kan høre, at debatten her egentlig er kommet til at handle om flygtninge, og vi skal lige huske på, at loven her gælder alle, uanset om man er indvandrer, eller man er dansker, eller hvad man er. Så det er jo ikke sådan, at der bliver forskelsbehandlet, og at man i forbindelse med loven har kigget på nogle specielle grupper.

Er man syg, og kan man ikke deltage på arbejdsmarkedet, så er man ikke omfattet af reglerne. Sådan er det i dag. Og er man på kontanthjælp og klar til at tage et arbejde, skal man have hjælp fra kommunen. Man skal have den aktive ring, og man skal have de tilbud, man kan få. I den forbindelse skal man, uanset om man er flygtning eller dansker, finde ud af at tilpasse sig den måde, vi agerer på på det danske arbejdsmarked. Ellers gør man det sværere for sig selv at få et arbejde. Derfor skal man have den hjælp fra kommunen, som er nødvendig, og det er uanset, om man er dansker eller flygtning.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det SF's ordfører, og det er netop fru Özlem Sara Cekic. Så kan vi bytte om på rollerne.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Med den her 300-timers-regel, som bliver lavet om til en 450-timers-regel, er vi også med til at skabe en fattigdom, hvor mange mennesker vil ende fuldstændig uden for samfundet. De vil ikke være i stand til at betale deres husleje. Vi ved i hvert fald fra SFI-rapporten fra sidste år, at 2.500 husstande blev sat på gaden, fordi de ikke var i stand til at betale deres husleje, og mange af dem tilhørte også den her gruppe.

De mennesker kan se frem til, at de kommer til at få et rigtig, rigtig svært liv med deres børn på gaden, fordi de ikke har økonomien til at betale deres husleje. Men det er ikke det eneste. Med 300-timers-reglen producerer vi fattigdom, og nu bliver den jo endnu værre med 450-timers-reglen. En femtedel af de mennesker mistede deres kontanthjælp som følge af 300-

timers-reglen og har simpelt hen haft så svært ved at betale deres udgifter, at 57 pct. har lånt penge af familie og venner. Det betyder jo, at der er nogle mennesker, som fuldstændig mister deres selvstændighed, fordi de desværre har en lidelse, der gør, at de ikke er i stand til at komme ud og tage et arbejde.

Så er spørgsmålet: Skal vi hjælpe de her mennesker? Skal vi give dem en håndsækning, eller skal vi slå dem i hovedet? Det, regeringen har valgt med den her lovgivning, er at sige: De skal ikke have en håndsækning. Det her handler om, hvorvidt vi ønsker et Danmark, hvor der er en gruppe mennesker, som bliver sat uden for arbejdsmarkedet. Og når Venstres ordfører står heroppe og påstår, at det her handler om, at vi skal have ligestilling for de her kvinder, så vil jeg bare sige, at det er vrøvl. Hvis man inderligt ønskede at skabe ligestilling for de her kvinder, så gjorde man da alt for at skabe en holdningsændring, hvis der var en mand, der ikke ville have, at kvinden skulle komme ud på arbejdsmarkedet. Så ville man da gøre alt for, at der var behandlingsgarantier, hvis de havde en psykisk lidelse, der gjorde, at de ikke var i stand til ligesom at give den en ordentlig skalle på arbejdsmarkedet.

Men det her handler jo om, at regeringen rigtig gerne vil have et Underdanmark. Regeringen har skabt fattigdom, og fattige har aldrig været så fattige som i dagens Danmark i den her regerings tid. Og med den her regel og lovgivning er man med til sammen med loft over kontanthjælp og starthjælp at producere fattige. Det er selvfølgelig dybt, dybt beklageligt, men jeg tror slet ikke på, at vi kan rykke noget som helst ved at sidde og diskutere her med hinanden. Alle har en fast holdning om det her, men det handler meget om et regeringsskifte. Det handler om, at vi skal få skabt et Danmark, hvor alle bliver inkluderet, hvor ingen børn ender i fattigdom, og hvor ingen mennesker ender i fattigdom, fordi livet har været svært for dem, måske fordi de er flygtet fra en krig og har været så uheldige, at de har haft en psykisk eller en fysisk lidelse.

Jeg glæder mig til, at vi meget snart får væltet regeringen, så vi kan være med til at skabe et anstændigt Danmark, hvor der reelt er plads til alle, uanset om man kommer fra socialklasse 5, uanset om man hedder Ahmed eller Mehmet til fornavn. Uanset om ens familie kommer fra Østerbro eller Nørrebro, er der plads til alle. Og vi vil gerne skabe de samme muligheder for de her børn og deres familier.

Vi kan sagtens holde de her taler, men det rykker ikke noget. Folk skal bare stemme rigtigt.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er den konservative ordfører hr. Tom Behnke.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Den konservative ordfører, hr. Knud Kristensen, kan desværre ikke deltage her i dag, og derfor skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne bare sige, at vi kan støtte lovforslaget.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er på vej. Det er den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil da starte med at komplimentere min konservative kollega for en meget præcis ordførertale, som overrasker mig lidt.

Det er jo på mange måder en gentagelse af en debat, vi havde, dengang 300-timers-reglen blev indført, og som vi også har haft løbende, mens vi har fulgt resultaterne af den. Men jeg synes alligevel, der er grund til at præcisere og slå nogle ting fast, for man kan blive forvirret, når man følger den her debat.

Er det virkelig sådan, at det velfærdssamfund, vi har i Danmark, er et tagselvbord, hvor enhver kan komme og hæve kontanthjælp, komme marcherende ind fra alle verdens egne og hæve kontanthjælp? Nej, er svaret, uanset hvad Venstres ordfører måtte mene, det er det ikke. Situationen i Danmark er sådan, at enhver, der ønsker at få offentlige ydelser, skal stå til rådighed, og det gælder jo selvfølgelig for kontanthjælpsmodtagere, at de skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvis man ikke er umiddelbart klar til at tage et arbejde og dermed skal søge job eller på anden måde forsøger at få arbejde, skal man være inde i et forløb hen imod at blive arbejdsmarkedsparat.

Hvis en eneste af de personer, der er berørt af 300-timers-reglen, havde nægtet at tage et job, så ville de slet ikke være berettiget til kontanthjælp. Der er altså ikke på den måde mulighed for at udnytte systemet – eller, som nogle siger – at man bare kan gå derhjemme i sin lejlighed og hæve kontanthjælp. Nej, står man ikke til rådighed

for arbejdsmarkedet, er man ikke berettiget til kontanthjælp; det gælder alle, uanset om ægtefællen er på kontanthjælp, uanset hvor mange timer, man har arbejdet hidtil – det er fuldstændig det samme. Sådan er systemet, og det burde være alt nok til at sikre, at ingen udnytter systemet.

Man indførte så en 300-timers-regel. Det gjorde man jo, fordi man gerne ville ramme de allerfattigste familier i Danmark; det skulle være dem, hvor begge var på kontanthjælp. Der ville man gerne med sådan en kirurgisk præcision klippe et hul i det sociale sikkerhedsnet, som ellers er fundamentalt for det danske velfærdssamfund, så det skulle være muligt at falde ned igennem sikkerhedsnettet, uanset hvad man selv gjorde, for det, der var afgørende, var, at man havde haft arbejde tidligere. I det sikkerhedsnet klippede man så; men altså kun for de allerfattigste familier, dem, hvor begge var på kontanthjælp – troede vi.

Hr. Bent Bøgsted og konsorter fik notater, der viste, at det primært ville ramme indvandrerfamilier, og så var den hellige gral velforvaret for flertallet. Så kunne man bare køre løs, for det hul, man fik lavet i sikkerhedsnettet, var altså også sådan en slags etnisk sorteringsfilter.

Så blev loven omsat til praksis. Der viste det sig så – til beskæftigelsesministerens store overraskelse – at det, som der stod i loven, kun var gældende for familier, hvor begge ægtefæller var på kontanthjælp. Det var man meget skuffet over, for man havde egentlig forestillet sig, at det skulle ramme alle kontanthjælpsmodtagere, der var gift eller samlevende.

Det er så det, vi ser nu, nemlig at man udvider målgruppen for det her ret enormt. Man kan selvfølgelig sige, at det sådan set i det mindste er fornuftigt nok, hvis man vil lave huller, at man så ligesom prøver at indrette hele systemet efter det. Men det er kun fornuftigt, hvis man kigger på, hvad det er for nogle resultater, man får ud af det – det vil sige, om man synes, det er gode resultater. Og der må vi så konstatere, at en tredjedel af dem, der har mistet deres kontanthjælp som følge af 300-timers-reglen, i dag er hjemmegående; dem kan vi ikke stille nogen krav til; de skal ikke stå til rådighed for arbejdsmarkedet; de skal ikke have tilbud om at blive aktive medborgere. Det er en kvindefjendsk regel, der har skubbet kvinder tilbage til kødgryderne i stort tal.

20 pct. af dem, der har mistet deres kontanthjælp som følge af de her regler, har undladt at

betale husleje inden for de sidste 3 måneder. Det forklarer jo, hvorfor vi ser en enorm stigning i antallet af mennesker, der bliver sat ud af deres bolig, fordi de ikke har råd til at betale husleje. 57 pct. af familierne, der er ramt af det her, har lånt penge af familie og venner, fordi de ikke havde råd til at klare dagen og vejen.

Så er det bare jeg siger: Hvis man er tilfreds med, at folk ikke kan betale husleje, at de ikke har råd til at betale for, at deres børn kommer på lejrskole, eller hvad det nu er, jamen så skal man da endelig udvide reglen, så skal man da endelig hæve den til 450 timer og få den til at gælde alle kontanthjælpsmodtagere, der har en ægtefælle eller er samlevende.

Det er bare ikke Det Radikale Venstres politik. Vi går ind for, at folk skal stå til rådighed, at der skal stilles krav til dem, at de i videst mulig omfang skal arbejde, og at de selv skal gøre en indsats. Men vi går ikke ind for at klippe store huller i det sociale sikkerhedsnet, som masseproducerer fattigdom i det her land. Og derfor er det bare jeg siger: Hvis man stemmer for det her forslag, uanset hvad baggrunden er for det, så skaber man fattigdom, så er man i gang med at ødelægge noget af det fineste ved det her samfund, nemlig at der er et sikkerhedsnet, der griber alle, så vi ikke får den fattigdom, man kender fra andre samfund, der ikke kan bryste sig af at være velfærdsstater. Og der er det bare jeg siger, at nu fortsætter man ad den vej, den sikre vej mod at skabe ulykke for de her familier. Det vil sikkert fortsat være sådan, at en tredjedel af dem, der mister kontanthjælpen, havner hjemme ved kødgryderne, væk fra arbejdsmarkedet.

Det, vi på sigt har brug for, er, at alle – indvandrere og ikkeindvandrere – bidrager og kommer ind på arbejdsmarkedet. Det gør den her regel ikke noget for; den skaber fattigdom, og den udstøder folk fra samfundet, og derfor stemmer Det Radikale Venstre imod lovforslaget.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Danmark og resten af verden står midt i en af de alvorligste kriser nogen sinde. Der har været en enorm grådighed, og det, man forsøger at gøre lige nu, er, at man deler milliarder ud til de grå-

dige spekulanter og bankdirektører i håb om, at de så vil gøre noget for andre. Men at tage fat på de alvorlige problemer i samfundet synes regeringen ikke at der er behov for. Ikke noget med at få gang i beskæftigelsen, ikke gøre noget med alle dem, der er på vej ud i fattigdom.

Hvad kaster regeringen sig i stedet over? Regeringen kaster sig over, hvordan vi kan få endnu flere ud i fattigdom. Når vi nu kan se, at mange tusinde mennesker er ved at blive fyret, der bliver en enorm mangel på arbejde, masser af mennesker, der er fuldt klare og arbejdsmarkedsparete, der har gode uddannelser, bliver fyret, hvad er det så, regeringen gør? Det er ikke at få dem i arbejde, det er ikke at prøve at se, hvordan man hjælper til, så de ikke kommer ud i en social nedtur. Nej, den siger: De, der i forvejen har det allersværest i samfundet, må vi hellere gøre det endnu sværere for. Der må vi hellere skabe endnu større fattigdom.

Når vi taler om det sociale område – det er der jo nogle af os der gør; selv om regeringen har afskaffet både socialminister, socialpolitik og socialhjælp, er der nogle, der stadig væk insisterer på at diskutere det – diskuterer vi en del om de udsatte børn, diskuterer nogle af de sager, der en gang imellem kommer op i medierne, og vi ved jo faktisk godt, at fattigdom fører til, at mange børn bliver meget mere udsatte. Vi ved godt, hvilke problemer der kommer ud af fattigdom. Og alligevel har vi altså en regering, godt støttet af Dansk Folkeparti, der synes, at vi skal have endnu flere af den slags problemer, en regering, der står og hykler og siger, hvor er det forfærdeligt, at de her forældre ikke tager sig noget bedre af deres børn, hvor er det forfærdeligt, at kommunerne ikke gør en bedre indsats.

Men hvad er det, regeringen selv gør? Regeringen er med til at sikre, at vi får mange flere af de her problemer i fremtiden ved at skabe endnu mere fattigdom, som man gør med det her forslag. Men regeringen tør ikke tage ansvar for noget som helst. Hver eneste gang, man spørger regeringen om, hvem der har ansvar for et område, får vi at vide, at det har hele regeringen samlet. Der er ikke nogen enkeltpersoner i regeringen, der har ansvar for noget som helst, og dermed er der ingen, der har ansvar. Senest har jeg fået at vide af statsministeren, at der er ingen minister, der har ansvar for de fattige børn i Danmark.

Jeg synes, at det er ret uhyggeligt, at vi i stedet for at diskutere, hvordan vi afskaffer fattigdom i Danmark, hvordan vi sikrer, at der ikke er

børn, der kommer ud i de her alvorlige problemer, så nu står og diskuterer et lovforslag, som vi ved sender mange flere mennesker ud i fattigdom, som vi ved betyder, at mange flere børn kommer til at få meget store problemer, og at vi dermed også risikerer at få langt større problemer både med misbrug, med kriminalitet og meget andet i de kommende år. Det er den stik modsatte udvikling af det, vi egentlig har behov for, og jeg synes, at det ville klæde regeringen, hvis man så i hvert fald tog ansvar for, at det er det, man er i gang med.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:50

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi gør ikke nogen en tjeneste ved at overlade dem til sig selv. Alle fortjener, at vi gør en indsats for at hjælpe dem ind på arbejdsmarkedet og væk fra offentlig forsørgelse. Med til det hører, at vi stiller krav: krav om rådighed, krav om aktiv jobsøgning og krav om, at man selv gør en indsats.

Har man i en familie valgt, at den ene ægtefælle arbejder ude og den anden er hjemmegående, skal man have lov til det – bare ikke på det offentlige regning. Kontanthjælp er som bekendt en midlertidig ydelse, der forudsætter, at modtageren udnytter sine arbejdsmuligheder. Kontanthjælp er ikke borgerløn. 450 timers arbejde i løbet af 2 år er stadig væk et beskedent og overkommeligt krav for alle, der har en arbejdsevne – stor eller lille. Vi taler om 3 måneders fuldtidsarbejde, 20 timers arbejde om måneden eller 5 timers arbejde om ugen.

Selv om vi oplever en stigning i ledigheden, er der stadig brancher, der mangler arbejdskraft, også arbejdskraft uden særlige kvalifikationer og arbejdskraft, der ikke kan arbejde på fuld tid.

300-timers-reglen, der nu efter forslaget bliver til en 450-timers-regel, er en af de mest uskældte regler på beskæftigelsesområdet. Dette til trods for, at antallet af ægtepar, der har mistet retten til den ene kontanthjælp på grund af reglen, er begrænset. Ca. 900 ægtefæller har mistet retten til hjælp for en kortere eller længere periode. Mange ægtefæller har fået forlænget de 2 år til at optjene de 300 timer, f.eks. på grund af barsel eller sygdom. For andre har kommunen iværksat en udredning af arbejdsevnen med henblik på visitation til fleksjob eller førtidspen-

sion. Men for rigtig mange ægtefæller på kontanthjælp har reglen været med til at sætte gang i en positiv udvikling hen imod en arbejdsmarkedstilknytning. Vi ved fra undersøgelser, at reglen har været et prik på skulderen, ikke kun for kontanthjælpsmodtageren, men også for sagsbehandlerne i kommunerne. For nogle kvinder har reglen været et argument over for en ægtefælle, der ikke mener, at kvinder har en plads på arbejdsmarkedet.

Jeg opfordrer Folketingets partier til at støtte denne udvikling i stedet for at bremse den. Ingen kan være tjent med at blive overladt til sig selv.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver foreløbig anledning til to korte bemærkninger. Først er det fru Line Barfod.

Kl. 14:53

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at det allerbedste for mennesker er at være en del af et fællesskab. Det allerbedste er at have mulighed for at deltage i et arbejdsfællesskab sammen med andre. Det er det, man har det bedst af, og familien får det også bedst af, at forældrene faktisk deltager i et fællesskab.

Derfor må opgaven jo være at se, hvad vi kan gøre for at få mennesker ud og deltage i et fællesskab. Det, vi kan gøre, er at prøve at sikre, at der er de fællesskaber, og at de vil lukke disse mennesker ind, og vi kan prøve at se, om de har kræfterne til det. Man får ikke kræfter til at komme ud og være opsøgende i forhold til andre mennesker, til at få et arbejde eller en uddannelse, hvis man ikke har råd til at betale sin husleje, hvis man ikke har råd til at købe mad til sine børn.

Det er meget, meget simpelt, og derfor mener jeg, at beskæftigelsesministeren enten taler imod bedre vidende eller simpelt hen ikke vil forstå, at man ikke får overskud til at deltage sammen med andre, hvis man lever i dyb, dyb fattigdom.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:54

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Fru Line Barfod overser en meget, meget vigtig ting, nemlig at før denne regering kom til, før vi lagde kursen om i integrationspolitikken, foretog man sig ingenting for at hjælpe de her familier. De fik bare lov at gå derhjemme. Begge æg-

tefæller gik derhjemme, børnene gik derhjemme, kom ikke i kontakt med det danske samfund, lærte ikke at tale dansk, og det var jo derfor, vi i 2004 besluttede, at vi nu ville gøre en ekstra indsats for lige præcis at hjælpe de her grupper og bryde den onde cirkel, som de var inde i. Det var det, vi gjorde, og det, vi kan glæde os over, er jo, at det har hjulpet, og det er sådan set det, hele manøvren går ud på.

Det, fru Line Barfod er talskvinde for, har vi prøvet, og det virkede ikke. De gik bare derhjemme. Det var, da fru Line Barfod var parlamentarisk grundlag for den tidligere regering, og da foretog man sig ingenting. Nu bliver der gjort rigtig meget, og det er jo det, der ligesom er hele humlen og ideen i forslaget.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 14:55

Line Barfod (EL):

En af de største succeser for integrationen herhjemme er faktisk, at det op gennem 1990'erne lykkedes at få udbygget antallet af vuggestuer og børnehaver og få lavet en kæmpe opsøgende indsats, så det i dag stort set er alle børn i Danmark, der går i vuggestue og børnehave. Det betyder utrolig meget for integrationen. Der mangler stadig væk masser ressourcer, så man også har overskuddet til at sikre, at børnene kommer til at lege med hinanden, lærer hinanden at kende, kommer i hinandens hjem osv., men det har faktisk flyttet sig.

Det, der sker, når man ikke har penge i en familie, er ikke, at børnene så kommer mere sammen med andre børn, men at børnene tværtimod bliver isoleret. De kommer ikke til fødselsdag, for de har ikke de 30-40 kr., der skal til for at købe en lille gave at tage med, og de ville aldrig have råd til selv at invitere de andre børn hjem til fødselsdag. De har ikke råd til at deltage i fritidsaktiviteter, de har ikke råd til at komme i biografen eller på nogen andre måder få nogle oplevelser, der kunne gøre, at de kunne snakke med de andre børn om det. De kommer kun til at opleve det ene nederlag efter det andet, og det fører altså ikke til, at de bliver rigtig gode og engagerede samfundsborgere.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:56

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For ligesom at få debatten tilbage på sporet vil jeg gentage resultaterne.

En SFI-undersøgelse fra juni 2008 viser, at 300-timers-reglen virker efter hensigten. Reglen får personer på langvarig kontanthjælp i arbejde, og undersøgelsen viser, at en tredjedel af de berørte ægtefæller har skaffet sig arbejde, at en tredjedel ikke opfylder det objektive krav om 300 timers arbejde, på trods af at kommunen rent faktisk har vurderet, at de er i stand til at opfylde et krav om 300 timers arbejde, og derfor er den gruppe jo at betragte som reelt hjemmegående.

Så reglen styrker rådigheden ved at motivere til øget jobsøgning, og undersøgelsen viser, at de, som har fået frakendt deres kontanthjælp, søger klart mere arbejde end dem, som ikke har fået kontanthjælpen frakendt. Ca. 45 pct. af de personer, der har mistet kontanthjælpen, søger arbejde, mens kun 24 pct. af de personer, der er blevet varslet om en mulig fratagelse af kontanthjælpen, men ikke har mistet den, søger arbejde. Derudover viser AKF-undersøgelsen, at reglen virkede som et prik på skulderen til de kommunale sagsbehandlere.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Under min ordførertale spurgte jeg ministeren, hvordan han forholder sig til spørgsmålet om, at vi her i landet ønsker at fremme integrationen, at vi ønsker, at folk, der kommer her til landet, bliver en større del af vores samfund. Når man samtidig kigger på SFI-rapporten, kan man jo se, at langt, langt de fleste mennesker, der bliver ramt af den her regel, både af 300-timers-reglen og også af 450-timers-reglen, jo er folk, der kommer fra andre lande. Det er ikke danskere, det er nogle, der kommer hertil og som ministeren forhåbentlig er enig i skal være en del af samfundet, altså integreres på lige fod med alle andre.

Hvordan tror ministeren at det kan lade sig gøre, når man så samtidig tager pengene fra folk? Vi er i en situation, hvor der er stor ledighed, og der ikke er mulighed for beskæftigelse. Hvordan skulle de mennesker kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, og hvordan forestiller

ministeren sig så, at de også kan blive integreret og en del af samfundet?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren:

Kl. 14:58

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, at det, hr. Lennart Damsbo-Andersens tidligere regering repræsenterede, ikke løste problemerne, det forværrede problemerne. Vi tog så fat på de her ting og kan glædeligvis konstatere, at tingene virker.

Derfor synes jeg, at det er nogle rigtige initiativer, vi har fået taget, for det glæder mig, hver gang folk kommer i arbejde og bliver selvforsørgende. Det, at man bare skal gå hjemme, tror jeg vi alle var enige om ikke hjælper på integrationen i det danske samfund, altså når man ikke kommer ud på en arbejdsplads, taler dansk med kollegaerne og børnene får omgang med andre børn. Det er, ligesom man drømmer sig tilbage til en virkelighed, som ikke holder vand i en praktisk måling, og derfor tror jeg, at hr. Lennart Damsbo-Andersen hellere skulle trække med i denne sag. Reglen har medført, at man i kommunerne er blevet utrolig aktive med hensyn til at hjælpe den her gruppe. Og det er da alle tiders.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Vi har jo stået i en situation, hvor vi har haft rigtig god gang i arbejdsmarkedet, vi har stået i en situation, hvor kampagnen »Ny chance til alle« er blevet gennemført, hvor bunkerne er blevet vendt. For mig at se har det jo været en rigtig god faktor for, at en del af de mennesker her har haft en mulighed for, på trods af at de ligger i gruppe fire, at komme på arbejdsmarkedet, og det er kun glædeligt. Men ville det ikke være bedre at gøre, som vi siger, nemlig at stille et uddannelseskraft og stille et krav om aktivering, og så kan man få kontanthjælp, og hvis man ikke vil det, hvis man siger nej til det, så skal man selvfølgelig ikke have penge?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:00

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

At ledigheden p.t. er stigende, ændrer jo ikke på, at man skal stå til rådighed for at kunne modtage kontanthjælp, og 300-timers-reglen og den fremtidige 450-timers-regel er jo rådighedsregler.

Dertil kommer jo, at der stadig er områder, hvor der er mangel på folk, og hvor jeg tror at den gruppe, vi taler om her, har nogle særlige forudsætninger for at kunne gå ind. Jeg vil bare citere formanden Dennis Kristensen, som den 24. januar sagde til Jyllands-Posten:

Med udsigt til mangel på 60.000 medarbejdere i ældreplejen i løbet af færre end 10 år bliver vi nødt til systematisk at hente arbejdskraft i udlandet, hvis ikke vi vil sætte vores velfærdssamfund over styr. Det er jo realiteterne. Citat slut.

Jeg er så uenig med Dennis Kristensen, for jeg synes sådan set, vi skal starte med at hjælpe de mennesker, som er her i landet, i arbejde.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Morten Østergaard har også bedt om en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Morten Østergaard (RV):

Det, vi diskuterer her, er jo effekterne af 300-timers-reglen, og man kunne starte med at spørge, hvorfor vi skal op på 450 timer. Hvad forventer beskæftigelsesministeren at opnå med det?

Det, vi ved, er, at nogle af dem, der har mistet retten til kontanthjælp, er kommet i arbejde, og det er da rigtigt, at det kan der være mange grunde til. Der er »Ny chance til alle«, der gøres boligsociale indsatser, og der er det almindelige opsving, så der kan være mange grunde til det. Men det, vi ved helt sikkert, er, at de, der nu i dag bare er hjemmegående, er det på grund af 300-timers-reglen, for hvis de stadig havde fået kontanthjælp, skulle de stå til rådighed; så skulle de være inde i en eller anden form for forløb, for ellers var de ikke berettigede til kontanthjælpen.

Derfor har reglen den stik modsatte effekt af det, beskæftigelsesministeren siger. Nu har vi nemlig ingen snor i dem, de er nu overladt til sig selv. Alle de ulykker, beskæftigelsesministeren mener der var i 1990'erne, er præcis blevet virkelighed for den gruppe, vi ikke længere har snor i og ikke kan stille krav til. Det er resultatet af 300-timers-reglen og vil kun blive accelereret af 450-timers-reglen.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 15:02

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Kl. 15:02

Jeg tror, at det rent integrationsmæssigt er de færreste, der ønsker sig tilbage til den tidligere SR-regering, for den foretog sig ingenting. De mennesker fik bare lov at gå, og man syntes, at når man bare havde givet dem en check hver måned, hørte vores samfundsforpligtelse op. Havde man taget det alvorligt, havde man jo gjort noget alvorligt ved den situation.

Derfor er sandheden, at vi nu tager den gruppe alvorligt og har hjulpet rigtig mange i arbejde. Det er jo så også rigtigt, at der er nogle, der ikke står til rådighed, og ligesom tilfældet er for danske familier, når man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, får man jo ikke kontanthjælp, for det er jo en korttidsydelse. Derfor er der nogle, der har valgt at blive hjemmegående, og det synes jeg er helt fint, for det er jo den beslutning, man træffer i familien. Så er der yderligere en gruppe, som kommunerne arbejder endnu meget mere intenst for at hjælpe, så jeg synes, der kun er gode ting at sige om denne regel.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Morten Østergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Morten Østergaard (RV):

Jeg er glad for, at vi efter de indledende klassiske besværgelser kom i nærheden af et svar.

Det, der er sandheden, er, at beskæftigelsesministeren siger: Jeg er glad og tilfreds med, at folk bliver hjemmegående. Det er da helt kanon, at en tredjedel af dem, der har mistet kontanthjælpen, er blevet hjemmegående og udstødt fra arbejdsmarkedet. Nu skal de ikke engang stå til rådighed længe.

Det er da fuldstændig absurd at have en beskæftigelsesminister, der kan stå og sige, at han jubler, hver gang folk bliver hjemmegående. Det er da ikke løsningen på det her samfundsproblem. Vi skal have folk ind på arbejdsmarkedet, vi skal have folk i beskæftigelse, vi skal da ikke har dem hjem til kødgyderne. Det er da en underlig tilgang til arbejdet som beskæftigelsesminister.

Med hensyn til at der kun er godt at sige om reglen, synes jeg, det er meget flot, og derfor vil

jeg bare spørge: Hvad glæder egentlig beskæftigelsesministeren mest? Er det, at 20 pct. af dem, der har mistet kontanthjælpen som følge af de her regler, ikke har kunnet betale husleje, eller er det, at halvdelen af dem har været nødt til at låne penge af familie og venner? Hvad er på toppen af ministerens liste over gode ting som følge af 300-timers-reglen? Er det manglende huslejeindbetaling eller behovet for, at man går til familie eller venner eller sidegadevekslerere for at få tingene til at hænge sammen?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 15:04

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Morten Østergaard laver det samme fupnummer, hver gang vi diskuterer den her regel. Han fremstiller det, som om disse mennesker har været inde på arbejdsmarkedet, og at vi har jaget dem ud af arbejdsmarkedet. Jeg vil sige til hr. Morten Østergaard, at sandheden er, at de mennesker aldrig har været i nærheden af arbejdsmarkedet, og derfor er det forkert, når hr. Morten Østergaard siger, at vi har jaget nogle hjem, for de har aldrig været der.

Det, vi har opnået med denne regel, er, at en tredjedel er kommet i arbejde. Der er nogle, der har gjort op med sig selv, at de ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet og derfor er hjemmegående – det respekterer jeg, det er jo den enkelte families egen beslutning at gøre det – og så er der en tredje gruppe, som kommunerne arbejder utrætteligt for at hjælpe. Men det lille fupnummer, at vi skulle jage nogle ud af arbejdsmarkedet, tror jeg hr. Morten Østergaard skal stoppe med, for de har aldrig været på arbejdsmarkedet.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Er der flere, der ønsker ordet?

Nej, det er der ikke, så tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trakter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af lov om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 04.02.2009).

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførrækken, men der er først en enkelt tilføjelse fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Jeg beklager, at jeg glemte at tilføje, at De Konservative og Liberal Alliance også bakker op om lovforslaget, men desværre ikke kan være til stede her i salen.

Kl. 15:08

Forhandling

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er Venstres ordfører, og det er hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:06

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak for det. Som titlen fortæller, er det en ændring af den lov, der gav bemyndigelse til at opsigelse dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien.

I Venstre er vi glade for, at der, siden sidst det her blev diskuteret, er kommet i hvert fald dele af en aftale på plads med Frankrig i relation til dobbeltbeskatning, som løser nogle af problemerne.

Derfor er vi også glade for de to hovedpunkter i lovforslaget, nemlig at man fortsætter den hidtidige danske skattefritagelse for løn og tjenestemandspensioner, som franskmænd boende her i landet modtager fra franske statsinstitutioner – det er § 6 i lovforslaget – og at man ophæver reglen om nedsættelse af dansk beskatning af tjenestemandspensioner, som bliver betalt til personer, som allerede er flyttet til Frankrig.

Som jeg sagde indledningsvis, har Frankrig vist sig villig til at ændre deres beskatningsregler, hvilket bl.a. medfører, at danske pensionister i Frankrig ikke længere har den her trussel om at skulle betale fuld skat til både Danmark og Frankrig hængende over hovedet. Der er ligeledes diskuteret ændringer i en række andre regler. Så man har fra fransk side udvist fleksibilitet. Det samme skal vi selvfølgelig gøre fra dansk side, og det imødekommer det her lovforslag.

Der er altså tale om et fornuftigt og afbalance ret lovforslag, som ændrer den oprindelige lov om opsigelse. Derfor bakker Venstre fuldt op om lovforslaget.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 15:08

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Se, det er rigtigt, at vi i juni 2008 gav skatteministeren bemyndigelse til at ophæve den dobbeltbeskatningsoverenskomst, som Danmark havde med Frankrig og Spanien. Det gjorde vi, fordi vi ikke synes, det er rimeligt, at man får skattefradrag i Danmark for sine pensionsindbetalinger og derefter kan tage sin pension til et andet land og så i øvrigt blive næsten skattefritaget. Det synes vi ikke er rimeligt, og derfor er det rimeligt, at vi opsagde de meget gamle aftaler, der lå med Frankrig og Spanien; nogle af dem var tilbage fra 1957. Det er godt.

Så har vi haft en forhandling i gang, eller Skatteministeriet har. Skatteministeren og embedsmændene har haft en forhandling i gang med franskmændene, og det er åbenbart noget, der tager tid. Sådan er det måske at forhandle med franskmænd. Ministeren, har jeg forstået, har investeret meget tid i det. Der er forhandlinger frem og tilbage: Kunne man ikke det, og kunne man ikke det andet?

Nogle gange kunne man jo ønske, at skatteministeren havde brugt lige så meget tid til at forhandle en dansk skatteaftale og en dansk skattereform igennem, men det forstår jeg at skatteministeren så ikke har den fornødne tålmodighed til. Så kan vi da glæde os over, at ministeren har den tålmodighed, når det kommer til Frankrig. Det er åbenbart vigtigere, men sådan er der jo så meget.

Se, den ændring til det lovforslag, vi behandlede i juni 2008, er den ændring, der foreslås nu. Den vedrører to særskilte områder. Det ene er, at Frankrig nu har givet sig – forhåbentlig som et resultat af forhandlingerne – på det område, der